

Tillbaka till Jesus

"Jag är Den Sanna Vinstocken"

Predikan, Korskyrkan, Borås, 22 november 2009, Micael Nilsson

TILLBAKA TILL JESUS

På kyrkans fasad hänger en banderoll. Banderollen består av en bild och tre korta ord: "Tillbaka till Jesus".

Orden anger en riktning. Jag skulle säga att det är riktningen inåt. Inåt Gud och inåt insidan av den kristna tron. Men det är också riktningen framåt.

Visst kan man på många sätt tala om kyrkans kris idag, åtminstone i vår del av världen. Ur ett världsvitt perspektiv ser det annorlunda ut. I Kina beräknar man t.ex., enligt organisationen Open Doors mellan 10-25 000 omvändelser varje dag. I San Paolo, Brasilien, hölls för några år sedan en stor Jesusmanifestation, där 3 miljoner kristna marscherade genom stadens gator, och i Afrika kommer, enligt organisationen "Vision 2020", omkring 20 000 människor kommer till tro, varje dag.

Det västvärlden som är den andliga världens ökentrakter. Det är i västvärlden vi debatterar om Jesus kunde hela de sjuka, göra under och uppväcka döda. I Kina, Indien och Afrika gör man det.

Så var är vägen för kyrkan i vår del av världen? Svaret ligger i tre korta ord: "Tillbaka till Jesus". Detta har alltid varit väckelsens väg, förnyelsens väg, reformationens väg och det nya livets väg. Jag tror att vårt hopp ligger i dessa ord, Hebr 13:8: "Jesus Kristus är densamme i går, i dag och i evighet." Säkert har det gått så långt med sekularisering och gudsfrånvändhet i vårt land att vägen tillbaka kommer bli smärtsam, men det är en lögn att den inte är möjlig. Allt är möjligt, om vi antar utmaningen och riktningen: "Tillbaka till Jesus".

VEM ÄR HAN?

I höst har vi därför ställt frågan: Vem är Jesus? Vi har konstaterat att debatten idag är minst lika het som för 2000 år sedan. Bibelns Jesus är en överdrift, menar bibelkritiska författare, som t.ex. Jonas Gardell i sin aktuella bok "Om Jesus".

Det är med andra ord dags att be Bibelns Jesus att själv begära replik i den debatten. Alltså har vi ställt frågan tillbaka till honom: Vem säger du själv att du är?

Johannesevangeliet innehåller sju mycket laddade självpresentationer av Jesus: Jag är Livets bröd. Jag är Världens Ljus. Jag är Dörren i till fåren. Jag är Den Gode Herden. Jag är Uppståndelsen och Livet. Jag är Vägen, Sanningen och Livet. Alla dessa anspråk knyter på olika sätt an till behov i våra liv. Jesus liksom säger:

Ni är hungriga. Det är mig ni hungrar efter.

Ni vandrar i mörker. Jag är ljuset.

Ni är otrygga. Jag är ert beskydd.

Ni behöver ledning. Jag är er herde.
Ni är alla döende. Jag är uppståndelsen och livet.
Ni har gått vilse. Jag är vägen hem.

Nu kommer vi fram till hans sista självpresentation. Om kyrkan nu vill anta riktningen "Tillbaka till Jesus" är detta en bild att be länge över. Jag är övertygad om att den har någonting mycket viktigt att säga kyrkan i vår del av världen, liksom den har ett personligt budskap till alla oss som längtar efter Gud och som önskar att våra liv skulle få betyda någonting, också ur ett evighetsperspektiv.

LÄSNING: Joh 15:1-17

VINSTOCKEN

Jesus säger: "Jag är den sanna vinstocken"

Det är kodade ord. Jesus knyter an till gamla profettexter.

Så här kan man t.ex. läsa Jer 2:21: "Jag hade ju planterat dig som ett ädelt vinträd av alltigenom äkta art. Hur har du då kunnat förvandlas för mig till vilda rankor av ett främmande vinträd?"

Så talar Gamla testamentet om Israel som Guds vinstock. Men folket svek Gud, och det som en gång var äkta blev främmande. Nu säger Jesus: - Jag är Den Sanna Vinstocken. Med andra ord: Jag har kommit för att uppfylla Guds vilja. Det Gud hade tänkt, men som människor valde bort, ska jag genomföra, genom dem som tror.

Det är alltså ett laddat begrepp som Jesus använder. Och... det är inte bara ett självanspråk. Det är också ett uttryck för vad han vill med våra liv, och vad det är att ha gemenskap med Gud. För att förstå någonting om detta, ska vi stanna upp inför tre viktiga begrepp:

Det första är ordet FRUKT

"Min fader förhärligas när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar." Vad är det för frukt Jesus talar om? Svaret är väl att frukterna av en verklig gudsrelation kan vara många.

I Gal 5 skriver Paulus t.ex, att "...andens frukter är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning."

Frukt kan också vara alla de handlingar vi utför i kärlek till Gud och människor liksom det kan vara församlingar där man älskar varandra, eller nya människor kommer till tro och läggs till en församlings gemenskap. Allt det är frukt.

Varför ska vi bära frukt?

Jesus svarar: "Min fader förhärligas när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar." Hans ord är revolutionerande. De innebär ett nytt sätt att tänka på sitt liv.

En psykolog vid namn Maslow skapade en tes som kallas för Maslows behovstrappa. Den är berättigt kritiserad på många områden, men inte desto mindre ger den uttryck för tankar som i hög grad präglat oss alla. Han menade att det finns fem nivåer av behov vi måste få tillfredsställda: kroppsliga behov, behov av trygghet, behov av gemenskap och tillgivenhet, av uppskattning och av självförverkligande. Målet är

alltså självförverkligande. Målet är att uppfylla sin fulla potential som människa. Målet är att bli allt det man kan bli... Men Jesus säger nej. Han menar att målet för ditt liv är att Gud ska bli förhärliagd.

Det får mig att tänka på den kopernikanska omvälvningen. Under medeltiden levde människorna med en föreställning om att jorden var den medelpunkt i universum omkring vilket allt annat kretsade. Men så börjar en polsk präst och vetenskapsman, Nikolaus Kopernikus, att sammanställa en mängd mätresultat. Därefter formulerar han en ny världsbild. Den går ut på att jorden inte alls är alltings medelpunkt. Jorden är en del av ett mycket större system. Det nya kopernikanska systemet ledde fram till en tankerevolution. Den gamla världsbilden föll och man fick börja tänka på ett nytt sätt om saker och ting. Jag tycker att det är en fantastisk bild av vad det är att bli drabbad av Gud. Man skulle kunna säga att upptäckten av vem Jesus är; och vad det kristna livet är i hög grad liknar den kopernikanska omvälvningen. Det är att upptäcka att man själv inte är tillvarons centralpunkt, omkring vilket allt annat kretsar. Det är att upptäcka att man är insatt i ett större sammanhang. Vi kunde kanske kalla vår frälsningsupplevelse för en "*messiansk omvälvning*". För detta är vad Jesus säger: Du är inte tillvarons centralpunkt. Gud är tillvarons centrum. Men om du vill kan du få en plats i någonting som är oerhört mycket större än vad du själv är. Du kan få leva för att Gud ska bli ärad.

Vad får vi ut av det?, vill vi veta. Och Jesus svarar: "Detta har jag sagt er för att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig."

Jonathan Edwards, en mycket inflytelserik amerikansk predikant på sin tid, sa en gång, ungefär så här: - När Gud får som mest ära har Guds folk som mest glädje. Kan du relatera till de orden? Har du upplevt någonting av det? Har du varit med när människor mött Gud och fått sina liv förvandlade? Har du stått där någon gång när lovsång bryter fram från en människas hjärta? Då kanske du kan relatera till Jonathan Edwards ord.

Det andra ordet är ordet BESKÄRA

"Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort, och varje gren som bär frukt ansar han, så att den bär mer frukt." Detta är allvarliga ord. Och Jesus fortsätter: " Den som inte är kvar i mig blir som grenarna som kastas bort och vissnar; de samlas ihop och läggs på elden och bränns upp." Men kom ihåg att också allvarsorden är Guds ord. När Jesus nu ska tala om det fruktbarande livet, och om att förbli hos Gud, måste han också tala med oss om vad som händer med den som inte förblir hos Gud. Att bryta med Gud är att brytas från sina rötter, och en gren som bryts från sin stam och sina rötter kommer snabbt att förtorka och dö. Jesus säger inte att detta är vad Gud vill. Gud är vingårdsmannen, trädgårdsmästaren, som sköter om oss för att vi ska leva och bära frukt, men om vi väjer att bryta med Gud är vi likt grenen som bröts bort från trädet i stormen. Den dör.

Detta säger Jesus för att hjälpa oss. Han säger det i kärlek för att våra liv är någonting så dyrbart att det inte får förslösas, och sanningen är att om jag håller på att slösa

bort mitt liv behövde jag få höra detta. Någon sa att kännetecknet på om en gudsrelation är verklig eller inte är om Jesus också får bli obekvämt med oss då och då.

Paulus skriver till sin vän Timotheos, 2 Tim 1:5: "Jag har blivit påmind om den uppriktiga tro som finns hos dig och som fanns redan hos din mormor Lois och din mor Eunike; jag är viss om att den finns också hos dig."

Utan uppriktighet är ingen relation sann. Inte heller min gudsrelation. Alltså behöver jag ibland ställa mig dessa frågor: - Bär mitt liv frukt för Gud? Blir Gud förhålligad genom det liv jag lever?

Så här är det med vinstocken. Vinstocken producerar hellre skott och löv än frukt. Om den inte beskärs blir raden av vinstockar snart som en enda lång, grön häck. Därför måste den beskäras radikalt. Varje år måste vingårdsmästaren klippa ner trädets grenar så mycket som möjligt. Om inte de grenar avlägsnas som inte bär frukt kommer de att ta liv och kraft från trädet. De grenar som å andra sidan bär frukt måste efter varje säsong beskäras på nytt, för att producera mer frukt nästa år.

Jesus ville att vi skulle reflektera och be över detta. Han försöker få oss att förstå att det handlar om våra liv. En av hemligheterna med ett fruktbarande liv är att du låter dig beskäras från det som bara tar din kraft.

Vad kan det då finnas för skäl om frukten uteblir? Vad kan det finnas som jag måste beskäras från, som tar min kraft och som hindrar mig från ett fruktbarande liv?

Bibeln ger några svar. När Jesus t.ex. vid ett tillfälle talar om en sådd det inte blev någonting av förklarar han det så här, Matt 13:22: "Sådden bland tistlarna, det är den som hör ordet, men världsliga bekymmer och rikedomens lockelser kväver ordet, så att han inte bär frukt."

Det finns, menar Jesus, någonting som heter "rikedomens lockelser" och något som heter "världsliga bekymmer", och ju längre du tänker över saken desto tydligare kommer det att bli för dig att detta i själva verket är två sidor av samma mynt. D.v.s. om du lever för dig själv blir du också lämnad åt dig själv.

Lever du bara dig själv och ditt eget, för din egen karriär, din egen framgång och rikedom, kommer ditt liv att bli fruktlöst. Därför finns en så fin påminnelse i 5 Mos 8:11-14: "Ta dig då till vara för att glömma Herren, din Gud, så att du inte håller hans bud och förordningar och stadgar, som jag i dag ger dig. Ja, när du äter och blir mätt och bygger vackra hus och bor i dem, när dina fäkreatur och din småboskap förökas och ditt silver och guld förökas och allt annat du har förökas, då må ditt hjärta inte bli högmodigt, så att du glömmes Herren, din Gud..."

Det finns sådant som gör oss fruktlösa. Rikedomens lockelser och bekymmer. Synd eller kanske bekvämlighet. Vill jag att mitt liv ska bära frukt måste jag också låta Gud beskära mig från detta, även om vingårdsmannens kniv är vass ibland.

De sista orden är de viktigaste: BLI KVAR

"Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er."

Orden om att bli kvar är fantastiska ord. De handlar sannerligen inte om ovilja till förändring. Jesu bild om ständig beskärning är ju tvärtom en bild av ständig förändring. Orden handlar om rötter. Jag tror att de betyder att kyrkan ska vara öppen för förändring när det gäller verksamhet och former, men trogen, fast, förblivande i sin

Bibeltro. Eller: Det är inte vi som ska förändra budskapet, det är budskapet som ska förändra oss.

"Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er." Om jag inte lär mig detta kommer mitt liv att bli en slags andlig berg och dal bana. Jag upplever, brinner, glömmer och slocknar, upplever, brinner, glömmer och slocknar... Så sitter jag där i min askhög och undrar: - Måste det vara så här? Nej, säger Jesus: - Bli kvar i mig, så blir jag kvar i dig.

Vad betyder då detta, i mer konkreta termer?

Några viktiga saker förstår vi av texten:

1. Först... det har med vår relation till Guds ord att göra

"Om ni blir kvar i mig och mina ord blir kvar i er, så be om vad ni vill, och ni skall få det."

"Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek."

Detta måste betyda att vi inte kan överge Guds ord och samtidigt bli kvar i Kristus. Om vi vill bli kvar hos Jesus måste vi bli kvar i hans ord. Om vi lämnar Guds ord är det Gud vi lämnar. Att bli kvar i Jesus är att läsa hans ord, och att lyda hans ord.

2. Att bli kvar... har med bönen att göra

"Om ni blir kvar i mig och mina ord blir kvar i er, så be om vad ni vill, och ni skall få det."

- Be ständigt, skriver Paulus. D.v.s. be mitt i arbetet och när som helst under dagen. Låt tanken löpa till Gud och bli till bön, för utan bön blir grenen fruktlös.

3. Att förbli i Jesus är att förbli i kärleken

"Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek. Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek, så som jag har hållit min faders bud och är kvar i hans kärlek."

Hör du hur Jesus talar om kärlek? "Kärleken kommer, kärleken går, ingen kan tyda dess lagar...", sjunger vi. Men Jesus talar annorlunda om kärleken. Jesus talar om att förbli i kärleken, och befäller oss att älska varandra.

Som att kärlek inte bara är något man drabbas av, utan väljer. Om detta kan man nog säga tusen saker, men inte nu. Nu lyssnar vi bara en gång till, till det viktigaste av allt: "Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er."

Viktigast av allt är detta: Människa, du är älskad av Gud!

Detta är det viktigaste, för om du aldrig förstått det, hur skall du då kunna förbli i kärleken? Om kärleken är ännu ett projekt, någonting du själv ska klara av, istället för den kraft som bär dig, blir kärleken säkert snart mer kramp än kraft. Men det är inte så Jesus säger det. Så här säger han: - Du är, här och nu, som du går och står, älskad av Gud. Lev i det ljuset, och låt Guds kärlek flöda genom i ditt liv så att den förvandlar dig.

SAMMANFATTNING OCH AVSLUTNING

Låt mig nu sammanfatta och avsluta. Jesus säger att Gud är en vinodlare som vill någonting gott med våra liv. Jesus är vinstocken och vi är grenarna. Detta är en oerhört djup bild. Den handlar inte bara om gemenskap med Gud, utan också om FÖRENING med Gud.

Tänk på hur man inympar en gren i ett träd. Man tar en liten stickling, borrar ett hål i stammen och sticker in den där. Genast börjar den lilla grenen att skjuta rötter, stammen möter den nya grenen med sina kapillärer och systemen kopplas ihop. Med tiden blir gren och stam helt hopväxta. Så går saven från rötterna, genom stammen ut i grenen och producerar frukt. Så djupt beskriver Jesus vår förening med honom. Du förblir i honom, lever i hans ord och i bönens vänskap med Gud. Så tar du emot hans kärlek, som grenen tar emot saven, och sakta växer frukterna av din gemenskap med Gud fram i ditt liv. Vad som händer då är att Hans liv kommer till uttryck i ditt liv. Det är om detta Paulus skriver, Gal 2:20: "...jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig."

"Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er." Vi kan uppleva Gud, men bara det som blir kvar i oss, och som vi blir kvar i, kommer att forma våra liv och bestämma vad för slags frukt det ska bära. Frågan är alltså inte till slut om jag mötte Jesus längst min livsväg någon gång. Den verkliga frågan är om jag blev kvar hos honom, och om han fick bli kvar i mig.